

δημία «Αθήναι», απορραίνονται ότι στη μετάφραση υπάρχει «παρανόησης του κειμένου» και «έντελης διαστροφής αυτού» (κι αυτά όλα τ'ανακάλυψε ο κ. Πάπ, παρακαλούμε!) και καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι «τα συνκισθήματα εκ της άναγνώσεως της «Ψικδον» (κάλλε, τί μας λέγετε!) ομοιάζουν προς εκείνα ένεκεν των όποιων οι ταξιδιώται άναφωσόν γοερώς: Καμαρότε! Καμαρότε!...»

Απάντηση σε τέτοιες άναγνώσεις δε χρειάζονται βέβαια. Θέλω μόνο να πω ότι ο κ. Παλλης φαίνεται νάναι καλής ψυχής άνθρωπος, αφού στέλνει τα βιβλία του στις έφημερίδες μόνο και μόνο για να τις άναγκάσει να γράφουν τέτοιες άγδιες και να ρεζιλεύονται. Κακό αυτό, αφού οι δημοσιογράφοι μας δεν είναι Βούλγαροι για να τους πολεμήμε με τίσση λύσσα.

Δικός σου
Α. Κιναμουδάς

SAGRA FAMILIA

Αγαπητέ μου Νουμά,

Σου γράφω δυό λόγια που σε παρακαλώ να τα πεις στο φίλο σου Παπαδόπουλο της «Διάπλασης» γιατί τον ενδιαφέρουν πολύ, και μάλιστα έμπορικά. Διαβάζω ταχυτικά την «Διάπλαση» για να βλέπω πόσο ήλιθια και μαλακισμένα διαπλάσσεται ή κινούρια γεννηθ των Ξενοπούλων, αφού ο κ. Γρηγόριος είναι ή ψυχή και το σώμα της «Διάπλασης». Να σου πω πως μ' ένθουσιάζει το φύλλο αυτό, θα σου πω ψέματα. Δεν μπορώ όμως και να τάρνηθώ πως τό περιθωίο αυτό είναι «οικογενειακό», οικογενειακώτατο, αφού σε κάθε φύλλο του έγκλημάρεται ή οικογένεια του κ. Γρηγορίου. Οι στήλες μάλιστα της άλληλογραφίας του είναι καθαράς οικογενειακής, και για να στο άποδείξω σου άντιγράφω ένα κομμάτι από τό τελευταίο φύλλο: «Ο κ. Φαίδων (Γρηγ. Ξενοπούλος) με παρακάλεσε να εύχαριστήσω εκ μέρους του όλου τους φίλους μου, όσοι τον συνελάγησαν διά την γέννησιν την κόρης του και τον συνελυπηθήσαν διά τον θάνατον του πατρός του. Όσον διά τους συγγαρέντας και συλλυπηθέντας αυτόν ιδιαίτέρας και άπ' εύθείας, προς αυτούς έπιφυλάσσει να στείλη μόλις εύκαιρήσῃ, ειδικότερον εύχαριστήριον».

Αυτό γίνεται ταχυτικά σε κάθε φύλλο, στο όποιον είναι αδύνατο να μη φιγουράρει κι από ένα μέλος της σάικρα φαμίλιας. Οι παλιοί έλεγαν «τά έν οίκω, μή έν Δήμω». Τά έν οίκω Ξενοπούλου, μή έν «Διάπλάσει», λέμε και μεις στον κ. Παπαδόπουλο, έξίν πιά άν ο κ. Ξενοπούλος σκέπτεται να πολιτευτεί και χρησιμοποεί την άλληλογραφία της «Διάπλασης» για ψηφοθηρία. Τότες κάπως δικαιολογείται ή άνοστιά αυτή, άδικρορο άν κι ο Κουρτιδής κι ο Φέρμος, που διεύθυναν άλλοτε την «Διάπλαση» δεν την έκμεταλλευθήκανε ποτέ για παρόμοιους σκοπούς.

Στο τελευταίο φυλλάδιο μιλάει ο κ. Ξεν. και για τους «μαλλιαρούς» που τους άποκαλεί «σχολαστικούς της Δημοτικής». Σε τέτοιες κσιδιάρικες άνοσιες δε χωρεί καμιά άπάντηση.

Δικός σου
ΠΑΡΑΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΧΩΡΑΤΑΔΕΣ ΤΟΥ κ. ΜΩΡΕΑΣ

Φίλε Νουμά,

Χωρίς άλλες περιττές κουβέντες για τις άνόητες κουβέντες των κ.κ. Jean Moreas και Κ. (ίσως του κ. Καμπόρογλου της Έθν. Βιβλιοθήκης) που δημοσίεψε ή «Εστία» της περασμένης Τετάρτης, φτάνει να σου πω κάτι που μέκανε περισσότερο από τάλλα να γελάσω.

Οι κύριοι αυτοί, έν βραχυψυχικες όρμης και άκρισίας εύρισκόμενοι, συναπεράσιαν πως ο λαός παραδέχεται την τρίτη κλίση αφού λέει: της βειονός ή μήτη! Μωρέ, έπιχείρημα μιά φορά! Να τους τό δυναμώσω έγώ περισσότερο. Μήπως δε λέει ο λαός και της ημερός, της γλωσσός της μητερός, της πρωτευούσεως, της θαλάσσεως και τόσα άλλα; Μά ποιός λαός είναι αυτός: Ο διακαλοχλασμένος λαός, ο άγράμματος, που θέλει να έλληνίσει, που θαρρεί πως άμα πει της ημερός και της θαλάσσεως γίνεται εύγενής, γιατί έτσι τούπκν οι δασκαλοι, που τους συμφέρει να γελάνε πάντα τό λαό.

Τελος πάντων! Και ή άπάντηση αυτή ήταν όλος διόλου περιττή. Ο κ. Μωρέας είναι Γάλλος ποιητής κ'έχει τό έλεύθερο να λέει ό,τι θέλει. Κανενός λόγου δε θα δώσει. Μονάχα θα πείσουμε στα γίνακτά του και θα τον παρακλέσουμε, αφού δε θέλῃσι να δώσει και τιποτε ψιχουλα από τό πλούσιο πνεύμα του στην πασπίδα του να μη τήνε βρίζει τούλάχιστο, λέγοντας παιδικακήσις άστειότητες όσες φορές του κτεθεί να μιλήσει και γι' αυτή.

Κι ο Ψυχάρης κι όλοι μεις οι άλλοι, ίσκι με τον άσημότερο, για την πατρίδα μας μονάχα δουλεύουμε. Έχουμε λοιπόν τό δικαίωμα να σφαλνόμε κάθε άνόητο στόμα, όσο κι άν αυτό τό στόμα άρνήθηκε τη μητρική του λαλιά και διάλεξε ξένη γλώσσα για να τραγουδήσει τους καημούς και τους πόθους του.

Και μιά σύμπτωση, διαβολομένη: Πάνω σε δεκαπέντε μέρες δυό κύριοι, κ' οι δυό από τό Παρίσι όρμώμενοι, οι κ. κ. Jean Moreas και Άχ. Μάρδας βρισκαν τη γλώσσα μας. Τίποτ' άλλο.

Δικός σου
Γιάννης Μωρίας

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ο κ. Μάρδας, λένε, μίλησε στον «Παρνασσό» κ' έπρε ύμορφα πράγματα για τό θέατρο κι άσκημα για τη γλώσσα, και με γλώσσα μάλιστα άσκημώτατη.

— Στο τόλος όμως μās φοβήρισε κι αυτός πως άν δεν τον άκούσουμε κι άκολουθήσουμε τις συμβουλές του θα μās αφήσει στη τύχη μας και θα πάει να δράσει σ' άλλη χώρα, που να τον νοιάσουν.

— Η τύχη μας, βλέπετε, τήχει κάθε Μάρδας—δηλ. κάθε άνθρωπος με άξία, να μās άποφεύγει σά λοιδιασμένους.

— Οι Άθηναίοι δημοσιογράφοι άποκίλεσαν Έθνικό βιβλίο τις «Παραδόσεις» του κ. Πολίτη.

— Το βιβλίο αυτό έπιγράφεται «Μελετη περί του βίου και της γλώσσης του Έλλ. λαού».

— Παράξενο λοιπό λιγάκι να τό λένε έθνικό αυτό και να βρίκουνε χυδαία τη γλώσσα για την όποιαν δά και βγήκε τό βιβλίο!

— Ο κόκκινος σκούφος του Μιστριώτη θάναγαλλιάσει φέτος αφού τό Βασιλικό άρχίζει τις παραστάσεις του με τις «Φοίνισσες» του Βουτυρά.

— Τέτιο δράμα είχε γράψει κι ο μακαρίτης ο Ευσιπίδης, μά τό δράμα του κ. Βουτυρά δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτό.

— Έστερ' από τις «Φοίνισσες», λένε θα παρασταθούνε και μερικά δράματα του κ. Βλάχου με άρχαίους τίτλους.

— Τά ένωμένα μεταφραστικά παγοποιεία Βλάχου—Βουτυρά είναι λυσσαζμένα, μαθαίνουμε, γιατί τό Βασιλικό δέχτηκε μεταφράσεις του κ. Κ. Χατζόπουλου.

— «Πρέπει να ποκλειστούνε, φωνάζουνε, τέτιοι άγράμματοι από τό Βασιλικό».

— Δέ βρυέστε! Περί παρῃ και δώ τό ζήτημα. Γιατί να πάρει κι ο Χατζόπουλη παράδες και να μη τους παίρνουν όλους αυτοί!

— Νομίζετε πως τέτια φιλολογικά κομμάσια ενδιαφέρονται καθόλου για γλώσσα και για τέχνη;

— «Ας πεί ο Μαρασλής ή τό Βασιλικό πως πλερώνουν έκατό δραχμές για κάθε έργο μεταφρασμένο στην καθαρεύουσα και χίλιες δραχμές για κάθε έργο μεταφρασμένο στη Δημοτική, και θα τους δείτε όλους νάρθουνε με τό μέρος μας».

— Ο ύφηγητής της Όφθαλμολογίας κ. Γ. Άβάζος τέλειωσε τη «Ματιά» του, μιά μελέτη έπιστημονική, πρωτότυπη, γραμμένη στη ζωντανή μας γλώσσα, και σε λίγο άρχίζει και τήνε τυπώνει.

— Ο κ. Άβάζος είχε την καλωσύνη να μās δώσει ένα κομμάτι από την μελέτη του, που θα τό δημοσιέψουμε σ' ένα δυό φύλλα.

— Δυό δηγήματα διαλεχτά σας έτοιμάζουμε Έστερ' από τους «Λεκαπηνούς» του Καμπόση. Τό ένα είναι του κ. Μ. Μαλακίση, και τάλλο του κ. Judas Errant.

— Ο κ. Παλλης τέλειωσε τον «Κύκλωπα» του Ευσιπίδη. Κι αυτόν, έλπίζουμε, να τόνε τυπώσουμε στο «Νουμά».

Ο ΙΔΙΟΣ

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

Και στο κιάσι της Όμοιοίας

Η ΙΔΙΑΔΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ

Έκδοση καινούρια (Α—Ω) του 1904, σελίδες 416, τυπωμένη στο Παρίσι (τυπογραφείο Charonet) σ' έκλεκτό χαρτί.

Η τιμή της: Για την Άθήνα Δρ. 3.—
Για τις έπαρχίες " 3,50
Για τό έξωτερικό φ.χ. 3.—

Στις έπαρχίες και στο έξωτερικό στέλνεται συστημένη δίχως παραπανι στο έξοδο.

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

(Πολλαχού)

Έκει που τελειώνει ο ούρανός και άκουμπῃ στή γῆ, στή δύση, είναι μία τρούπα, που μπαίνει ο Ήλιος τό βράδυ για να πάη στά παλάτια του. Άλλη μιά τρούπα όμοια είναι στήν ανατολή, και άπ' αυτή βγαίνει ο Ήλιος τό πρωί. Άν ήταν δυνατό να περάση και κανείς άνθρωπος άπ' αυτάς τοίς τρούπαις δεν θα μπορούσε να σταθῆ, πουθενά, παρῃ μόνο άποπάνω από τον ούρανό.

Έκει άποπάνω από την τρούπα που είναι στή δύση, βρίσκονται τά παλάτια του Ήλιου, που τον περιμένει κάθε βράδυ τον Ήλιο ή μάνα του.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Άριστειδη Ν., Δεν έχετε καθόλου δικιο σ' αυτό τό ζήτημα. Μη τα παίρνουμε δά έτι, σάρνα, όλκ! Τά μνημόσυνα έπρεπε να γίνουν, και περισσότερο μάλιστα. Άπό όλο τό άρθρά: σας μās έρρετε μονάχα κείνο που λέτε πως όλοι οι άξιωματικοί που πήγανε στα μνημόσυνα καλό θάτανε να ζήλευαν και να λαχταρούτανε και για λόγου τους ένα τέτιο μνημόσυνο, σαν του Μελά.— κ. Νικία. Ο κ. Κανελλίδης τά ύπογράφει πάντοτε τά άρθρα του. Άμα διαβάσατε κανένα άρθρο στους «Καιρούς» και βρήτε μέσα τη λέξη «άδόκητον», τό άρθρο θάναι του κ. Κανελλίδη και μπορείτε να βάλετε και στοίχημα γι' αυτό.— κ. Μι Πι Πι. Θα δημοσιευτεί στάλλο φύλλο.— Ξ. Έξ. Ο διαγωνισμός μας είναι και γι' αυτό τό μήνα, με τους ίδιους όρους πάντοτε. Όδηγίες θα βρήτε σ' άποτέλεσμα του διαγωνισμού που δημοσιεύουμε σήμερα. Προθεσμία, ή τελευταία μέρα του Όχτώβρη.